

És történt...

Lukács 2,1-7
Lukács 2,1-14

Az a tizennégy vers, melyet hallott a Gyülekezet ezen az istentiszteleten, karácsony történetének és az első karácsonyi istentiszteletnek az evangéliumi leírása. Isten Lelkének segítségével mi most az első hét vers üzenetéből, karácsony történetéből vesszük a karácsonyi evangéliumot. Ennek a karácsonyi történetnek hármasképp van üzenete: 1/Mindaz, ami karácsonykor történt, e világban történt és azt is mutatja, hogy a történelmet is a Mindenható Isten irányítja.: 2/ Karácsonykor az alázatos Isten szállt e földre; nehéz úton, szegénységben jött, hogy a megaláztatottak és szegények számára hitelesen mondassa az örömhírt.: 3/ Sem Jézusnak, sem az övéinek nem volt helye az emberek között. Ahogyan János evangélista is mondja: az övéi közé jött és az övéi nem fogadták be őt. nézzük egyenként ezt a hármasképp karácsonyi evangéliumot.

xxx

Karácsony történet és nem elmélet, mitológia, eszme, idea, elv. Ezzel kezdődik a karácsonyi kijelentés: és történt. A karácsonyi evangélium bizony történetírás, egyszerű tényekkel: császári paranccsal és egy szülő anyával, akinek kórházi ágy helyett egy vendégfogadó istállója jut.: Itt minden olyan egyszerű. Hiányzik belőle a későbbi legendák érzélgős regényessége. Ebből bizony hiányzik a karácsonyi hangulat. Itt történetről van szó.

Ahol Jézus Krisztus megszületik, ahol ő, az Isten egyszülött Fia megjelenik, ott történések vannak. Jaj annak a keresztyénségnek, amelyikben uralkodó vonássá lett az elmélet s amelyben nincsenek istenes, áldott történések. Amikor Keresztelő János Heródes börtönében bizonytalankodni kezdett, hogy Jézus-e az Eljövendő, vagy mást várjanak; Jézus egyszerűen a történéseket üzeni Jánosnak.1 Mondjátok meg Jánosnak: A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak feltámadnak és a szegényeknek evangélium hirdettetik, és boldog, aki énbenem meg nem botránkozik.

Az Ő születését ma is ezek és ilyen történések kísérik. Egy társaságban könnyedén beszélgettek Jézus csodáiról, arról, hogy a vizet is borra változtatta. Valaki megkérdezte: Ugyan, tesz-e ma ilyen csodát? Csendesen megszólalt egy fiatalember: Az én életemben ennél nagyobb csodát tett, mert a bort változtatta vízzé! Megszabadított az alkohol szenvedélyéből, börtönéből. Ó Testvérek, nekünk nem szabad felednünk, hogy a mi magyar népünk a szesz fogyasztásban az egész világon a második helyen áll; a szocialista országok táborában pedig a legelső. Oh, akinek fáj - s aki szereti ezt a népet, annak fáj -, hogy reménnyel indult családi életek mennek tönkre, erős munkabíró fiatalok lesznek idő előtt betegek az alkohol miatt; annak szívéből feltör a karácsonyi imádság: Ó, legyenek

közöttünk is ilyen áldott történések a Jézus születése, a Jézus evangéliuma által.

Jézus Krisztus, születésével belelépett a világtörténelembe. Ami történik, minden itt a földön, az emberért történik. Még az angyalok éneke és a mennyei gyülekezet glóriája is. Ez pedig arra tanít minket karácsony ünnepén, hogy Jézus Krisztus egyháza is csak itt élhet e világban* nem e világból, de e világért. Is az egyes hívő keresztyének is e világban kell keresztyének lennie. Mert itt a templomban mi olyan jó emberek vagyunk, úgy összeférünk egymással, olyan szépen énekelünk és imádkozunk. De a Jézus Krisztus követésének nem csupán a templomban kell meglátszania - sőt első-renden nem ott -, hanem otthon, a munkahelyen, az utcánkban, az emberek közötti mindennapi életünkben.

A karácsonyi történet azt is megmutatja nekünk, hogy a történelmet is a Mindenható Isten irányítja. Jézusnak Betlehemben kell megszületnie, s minden azért történik, hogy ez beteljesedjen, hogy Isten Ígérete és akarata érvényesüljön. Még egyszerűbben fogalmazva, a történelem Jézusért történik, „Népek jöttek és mentek, országok alakultak és robbantak széjjel a harczok tüzeiben, királyi családok emelkedtek és buktak azóta; de az ő neve megmaradt és az ő országa oly erős, hogy sem az idő, sem a pokol nem bír vele.” /Jánosi Zoltán/

Karácsonykor az alázatos Isten szállt le a földre, nehéz úton, szegénységben jött, hogy a megalázottak és szegények számára hitelesen mondhatta az örömhírt.

Az a császári parancs, amit Augusztus, vagyis a Felséges kiadott, s ami mozgásba hozta a népeket, az adókiivetés végett adatott ki. Júdeát, Syria tartományába kebelezte be a császár és adót vetett ki rá. Ez Júdea függetlenségének még a látszatát is megsemmisítette. A kiválasztott népen ettől kezdve a világ királynője, Róma uralkodott. Ezért keltettek ezek mindig nagy félzúdulást. A személyes megjelenés alól senki sem kaphatott felmentést. Mindenkinek oda kellett mennie, ahol született. Ezért kellett Józsefnek és Máriának Názáretből Betlehembe menniük. Ez légvonalban is több mint 100 km. Galileából mentek. Samárián keresztül. Ez azt jelentette, hogy útjuk csaknem felét ellenséges indulatú emberek között kellett megtenniük. Akik nem mindig adtak szállást azoknak, akik Jeruzsálembe, vagy Júdeába igyekeztek. /Lk. 9,52-56/ És ezen a nehéz úton vezeteti Isten Józsefet és Máriát, Ennek a nehéz útnak végén születik meg Jézus.

És szegénységben születik meg. Micsoda szegénységben! Milyen siralmas szegénységben és nyomorban roskad le az édesanya, kit a válságos pillanat meglepett és újszülött gyermekét a jászolba fekteti. Szegényebb, elhagyatottabb nem volt még a szülő asszonyok között, mint az a názáreti Szűz.” /Jánosi Zoltán/

Karácsony evangéliuma elsősorban mindig azoké, akik ismerik a nehéz utakat, és a szegénységet, vagy ami még fájóbb, a le szegényedést, mint ez a királyi családból származó József és Mária.

„Oh, az a szegényes jászolbólcső a leghatalmasabb prédikáció minden földi nagyság kevélysége és hatalma ellen! És milyen erős vigasztalásuk a szegényeknek!! A nyomorúság megszentelése, megdicsőülése az! Az a keresztyén vallás egyik áldása és dicsősége, hogy azokat öleli át, akiket mindenki üldöz, mindenki megvet: a nyomorgókat és szegényeket.” /Jánosi Zoltán/

És ha a karácsonyi történethez hozzávesszük azt; a forrást, amelyből mindez ered; ha nem felejtjük, hogy Jézus Krisztus, Isten Egyszülött Fia, a Szentháromság második Személye a mennyei dicsőséget hagyta oda, hogy azt felcserélje a betlehemi jászolbólcsővel; örök Istenségéből lépett bele a mi véges emberi természetünkbe, a menny tisztaságából jött erre az annyiszor bemocskolt földre, akkor meg kell hogy értsük: Isten nem könnyedén mondja a nagy örömhírt: Született néktek Megtartó, ki az Úr Krisztus!

Nem, a Jézus Krisztus evangéliumát karácsonykor sem szabad könnyedén mondani és könnyedén venni. Itt félelmetesen nehéz utakról, és mélységes megaláztatásról van szó. De éppen így lesz minden fölött diadalmas örömhírré: Jézus megszületett! És így ad nekünk örök példát, hogy az ő nyomdokait követve, csak az alázat útján vihetjük az Ő evangéliumát a másik emberhez!

Isten élő Lelke a karácsonyi evangéliummal nem a jól boldogulókat, a szerencséseket, a sikereseket keresi elsősorban, hanem a megaláztatottakat, az élet szerencsétlenjeit, a nehéz úton járókat, a szegényeket. Bem keres-e téged is fest vér, hogy megmondja néked: ilyen úton jött el Jézus érted, hogy téged meggazdagítson. Ahogyan, egyik szép adventi énekünk mondja: Megaláztatad, hogy felmagasztaljon, Ő szomorkodott, hogy vigasztaljon ... /307,2/

Sem Jézusnak, sem az övéinek nem volt helye az emberek között. A karácsonyi történetnek megrázó a befejezése: És szüle az ő első szülött fiát és bepólyálta őt, és helyeztette őt a jászolba, mivelhogy nem volt nekik helyük a vendégfogadó háznál. - Hogy miért nem volt helyük azt meg lehet magyarázni. Végső fokon mindent meg lehet magyarázni. Be a tények minden magyarázat ellenére is tények maradnak. Itt pedig tény, hogy nem volt helyük. Az emberek között nem akadt senki, aki befogadta volna őket... Bizony, idevetíti árnyékát a Kereszt... Ez az Ő útja és ez az ő sorsa. Nincs számára hely.

November hónapban olvastam egy társadalomtudományi könyvet: A magányos tömeg. A szerző arról ír, hogy az öregek problémája ott kezdődik korunkban, hogy a modern lakásokban nincs hely az öregek számára. És ekkor gondoltam arra: a modern ember problémája ott kezdődik a Jézus Krisztussal is, hogy nincs hely számára a modern lakásban és modern életben.

A Jézus Krisztusban való hitet sokan úgy kiteszik az életükből, állásukból, mint az öreg bútorokat, vagy az öreg szülőket. S közben nem gondolják, hogy vele az életet teszik ki! A békességet, örömet és az igaz boldogságot.

Befejezésül egy példát engedjétek meg. Előző szolgálati helyemen történt alig 2-3 éve. Új, szép, tágas lakásba költözött egy család a

szomszédunkból. Költözés előtt átjön a fiatalasszony, hoz egy szép Mária-képet -, hogy csináljak vele valamit, adjam valakinek, mert az új házba nem viszik el. Elfogadtam és továbbadtam annak, aki még örült neki. Azután amikor vagy egy esztendő múlva az új, szép ház padlásán felakasztotta magát a férje, nem tudom nem jutott-e eszébe, hogy kár volt a Mária képet kitenni a házból. Testvér, nem a képek hordozzák a hitet, ez csak példa. De példa arra, hogy a szívedből, az életedből nem titted-e ki Jézus Krisztust? Nem nélküle akarsz e boldogulni? Pedig Ő azért jött, hogy az Atya irgalmát és szeretetét hozza azt, amely nélkül nem élhetsz. Oh, fogadd be szívedbe Jézust! Ámen

Pápa, 1976 karácsony első napján. Leírtam november 27-én, (születésnapján. szerk) de még átdolgozandó.